

Hans Nielsen: Det ærede Medlem fra Fredericia (Johannes Jensen) bekræftede nu i alt væsentligt de Udtalelser, jeg fremsatte vedrørende denne Sag i Formiddags, og det forekommer mig, at det, han her yderligere oplyste, ikke rokkede ved Hovedsagen i den af mig berørte Historie. Jeg vil gøre ærede Medlemmer opmærksom paa, hvilken i og for sig forfærdelig Stilling vore Underofficerer har efter det ærede Medlems Udtalelser. Han oplyste, at Underofficererne i Fredericia havde gjort sig skyldig i et strafbart Forhold ved at indbyde en Mand til deres private Fæst. Naar Regimentschefen modsatte sig, at de gjorde det, og de alligevel gjorde det, havde de gjort sig skyldige i et strafbart Forhold. Jeg synes, at vi ikke kan være bekendte at opretholde en saadan Tilstand for en hel Samfundsklasse. For øvrigt søgte det ærede Medlem til min store Forundring saa smaat at vælte Ansvaret over paa Redaktøren af Underofficersbladet. Han havde skrevet Artikler i sit Blad, som ikke behagede Officererne, og det skulde være den egentlige Aarsag til Konflikten derved. Jeg forstaar godt, at det er Meningen at vælte Ansvaret over paa denne Mand. Derimod havde det ærede Medlem i Dag ikke et bebrejgende Ord tilovers for den Regimentschef, der lod sine Underofficerer troppe op i Eksercerhuset og der holdt en urimelig Tale til dem, hvorefter de kunde gaa bort med krum Ryg og bøjet Hoved, efter at der var tilføjet dem en Ydmygelse, som man ellers aldrig kunde tænke sig at tilføje nogen anden Samfundsklasse her i Landet. Jeg tror, at det ærede Medlem havde handlet klogere, hvis han her i Dag ikke alene havde søgt at vælte Ansvaret over paa Redaktør Christiansen, men ogsaa skarpt havde misbilliget Regimentschefens Optræden.

Formanden: Folketingsmanden for Vejle Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Johannes Jensen: Det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen) udtalte, at jeg skulde have sagt noget lignende som, at Overtrædelsen af Oberst Lund-Larsens Forbud mod, at Underofficersforeningen indbød Redaktør Christiansen, var strafværdig. Det har jeg ikke sagt, tværtimod. Oberst Lund-Larsen har stillet Underofficererne frit, om de vilde indbyde Christiansen eller ham. Han havde tilkendegivet, at de maatte vælge mellem Christiansen og

ham, de valgte at indbyde Obersten, men bagefter tillige at indbyde Christiansen, det var først det, der var det fornærmelige for Obersten. Naar det ærede Medlem siger, at jeg har villet afgøre, hvorvidt det var strafbart eller ikke, er det ikke rigtigt, jeg har kun villet gøre gældende, at man i militærjuridiske Kredse har villet gøre gældende, at saaledes som vor forældede Straffelov nu en Gang er, kunde det medføre Ansvar, og jeg har kun ønsket at sige, at hele denne Sag maatte ses under den Synsvinkel. Endelig sagde det ærede Medlem, at jeg havde søgt at vælte Ansvaret over paa Redaktør Christiansen. Paa ingen Maade, jeg mener at have gjort ham al den Ære, der tilkom ham, men jeg vil ganske vist, da der nu gives mig Lejlighed, tilføje, at det neppe var heldigt, om alle Klasser indenfor Hæren skulde have hver sit Organ, saa at disse Organer gensidig bestræbte sig for at falde over de andre. Det var ikke heldigt, om Officererne havde deres Organ, Underofficererne deres og de menige deres, som alle kritiserede Forholdene indenfor Hæren. Skal vi have noget ud af vort Værn, maa der være et godt Forhold mellem alle dem, der arbejder indenfor Hæren.

Formanden: Folketingsmanden for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Nielsen: Der faldt endnu ikke i det ærede Medlems Tale nogen Misbilligelse af til Oberst Lund-Larsen. Derimod forsvarede han Regimentschefen, idet han udtalte, at denne havde stillet Underofficererne frit. Det er en højst mærkelig Maade at stille Underofficererne frit paa. Hvis han havde villet stille dem frit, var han naturligvis blevet borte, den Gang de med 61 Stemmer mod 11 havde vedtaget at indbyde Redaktøren. Obersten havde selv i Forvejen sagt til dem, at hvis I indbyder Redaktøren, kommer jeg ikke til Stede. Saa vedtog de at indbyde Redaktøren, og saa havde det været naturligt, at Obersten som en Mand, der stod ved sit Ord, var blevet borte. Men tværtimod kaldte han Underofficererne til og sagde: I Eftermiddag har I at stemme Ja eller Nej, om Redaktør Christiansen skal med eller ej, men hvis I stemmer Ja, kan I stole paa, at I skal blive indstillet til Afsked med al den Kraft, jeg kan lægge i Indstillingen. Det er en rar Maade at stille Folk frit paa.